

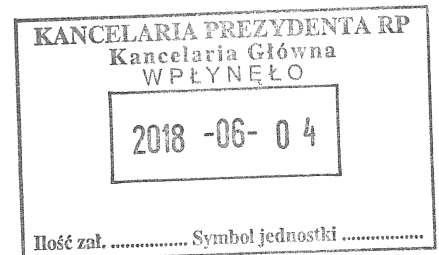

RPW/37442/2018 P
Data:2018-06-04

2018 -06- 0 5

KM

Warszawa, 29.05.2018r.

Pan Andrzej Duda

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 10

00-902 Warszawa

KANCELARIA PREZYDENTA RP
Biuro Dialogu i Korespondencji

wpłynęło
dnia

05. 06. 2018

Szanowny Panie Prezydencie, BDK. 6150. 2018

W związku z wielkim świętem – setnej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości w roku bieżącym, wnoszę o petycję o:

- 1) wprowadzenie rozwiązań prawnych, mających na celu ułaskawienie wszystkich przebywających w zakładach karnych z karą pozbawienia wolności do roku czasu oraz zmniejszenie zakresu kary co najmniej o rok dla więźniów pozostałych,
- 2) wprowadzenie przepisów służących prawdziwej socjalizacji osób odbywających karę pozbawienia wolności i szanujących ich niezbywalne prawo do zachowania własnej godności, w tym odnoszących się do:
 - a) zwiększenia min. powierzchni przypadającej na jednego więźnia do co najmniej 3 m. kw. Przeciętny więzień w Polsce żyje na przestrzeni 1,5 m. kw. co sprawia, że Polska nie przestrzega międzynarodowych standardów. Z drugiej strony aż 13 zakładów karnych pozamykano; ponad 5 tys. miejsc czeka pustych.
 - b) umożliwienia korzystania przez więźniów z kąpeli w wymiarze 14 razy w tygodniu (2 x dziennie, rano i wieczorem). Obecnie skazani mogą kąpać się tylko raz w tygodniu co jest rażąco niehumanitarne i może być zarzewiem różnych chorób, w tym także chorób psychicznych,
 - c) przypisania jednej toalety dla max. 5 więźniów,
 - d) wprowadzenia monitoringu z kamer do wszystkich pomieszczeń zakładu karnego, również do korytarzy i tuneli,
 - e) osadzenia więźniów w jednej celi w taki sposób, aby wymiar kary poszczególnych więźniów był jak najbardziej zbliżony a różnica między najniższą a najwyższą karą nie przekraczała 2 lat. Chodzi o to, aby ktoś kto dopuścił się np. drobnej kradzieży i odsiaduje kilka miesięcy nie przesiadywał w jednej celi z groźnymi przestępcami, którym grozi dożywocie,

- f) zapewnienia więźniom swobodnego dostępu do kapłana, psychologa, wychowawcy, Mszy św. niedzielnej, bieżącej prasy, książek, możliwości korzystania z radia oraz telewizji,
- g) większego upowszechnienia pracy w zakładach karnych. Każdy osadzony powinien mieć obowiązek przynajmniej częściowego partycypowania w kosztach swojego utrzymania. W tym celu powinny być też prowadzone państwowe kursy zawodowe umożliwiające naukę lub zmianę zawodu,
- h) personelu zakładów karnych, który powinien obligatoryjnie rotować co kilka lat np. co 4. Medycyna pracy dla tych osób powinna wnikliwie weryfikować czy od strony psychicznej i psychologicznej nie tylko są one zdolne do wykonywania zawodu, ale przede wszystkim czy są wartością dodaną w socjalizacji skazanych. Celem państwa powinno być przywrócenie skazanych jako zdrowej tkanki społecznej do pozostałej części społeczeństwa. Wtedy i tylko wtedy całe społeczeństwo na tym korzysta. Celem państwa nigdy nie powinna być „produkcja recydywy”, do której niestety dochodzi obecnie.
- i) przydzielenia kuratora na okres roku dla wszystkich kończących karę pozbawienia wolności, którego celem będzie doraźna pomoc w przywróceniu skazanego do życia w społeczeństwie, w tym pomoc w znalezieniu pracy i samodzielnego pokoju\ mieszkania. Mam tu na myśli szczególnie te osoby, którym z powodu braku pracy i\ lub mieszkania grozi powrót do patologicznego środowiska. Państwo polskie powinno być gotowe na „powrót skazanych” i mieć specjalnie dobrane oferty pracy dla takich osób oraz propozycje miejsc zamieszkania.

W załączeniu przesyłam artykuł: „Bagno i demoralizacja” nt. warunków w polskich więzieniach (Tygodnik „Przegląd” z 7-13.05.2018r.) licząc Panie Prezydencie na Pana uprzejme podejście, a nawet wspaniałomyślność.

Niech także osadzeni w zakładach karnych mogą radośnie świętować, wyjątkową, wspaniałą setną rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości!

Zał. ww.

Łęca cyrowy strumień,